

301

1669. Διαθήκη. Κεφαλονιά.

Γ. Μοσχόπουλος, «Ειδήσεις για τὸν Ζακύνθιο σοπρακόμιτο Μούκιο Ρώμα (1669) (Μιά ἀνακοίνωση)», *Κεφαλληνιακὰ Χρονικά* 5 (1986), σ. 231.

302

1669-1680. Νοταριακές πράξεις. Νάξος.

Γ. Ροδολάκης, «Συντροφίες στη Νάξο», στον τόμο *Η Νάξος δια μέσου των αιώνων*, Αθήνα 1994, σ. 576-584, αρ. 1-8.

303

1669-1693. Διαθήκες. Ζάκυνθος.

Λ. Ζώης, «Νικηφόρου Σκωτάκη (Μητροπολίτου Κρήτης) διαθήκη», *Χριστιανική Κρήτη* 1/3 (1912), σ. 510-518.

304

1669-1744. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Παροικιά (Πάρος), Πάτμος.

Ν. Ἀλιπράντης, «Ἡ Εὐαγγελίστρια τῆς Παροικιᾶς, μετόchio τῆς μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Πάτμου στὴν Πάρο», *Παριανὰ* 55 (1994), σ. 251-254, αρ. 3-5.

305

1670. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο πώλησης ακινήτου. Νάουσα (Πάρος).

Ν. Ἀλιπράντης, «Ἀνέκδοτο νοταριακὸ ἔγγραφο τῆς Νάουσας τοῦ 17^{ου} αἰῶνα», *Παριανὰ* 19 (1985), σ. 129-134.

306

1670. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Μύκονος.

Σ. Συμεωνίδης, «Τοῦρκος σκλάβος ἐνέχυρο γιὰ χρέη τοῦ κυρίου του», *Συριανὰ Γράμματα* 1/3 (1988), σ. 241, αρ. 3.

307

1670. Νοταριακές πράξεις. Αργοστόλι.

Γ. Μ π ά λ λ α ς, «Ι. Ν. της Αγίας Παρασκευής στο Αργοστόλι. Ανέκδοτες νοταριακές μαρτυρίες του ιζ' αιώνα», *Κεφαλληνιακά Χρονικά* 10 (2005), σ. 267-270, αρ. 1-2.

308

1670-1677. Νοταριακές πράξεις. Κεφαλονιά.

Γ. Μ ο σ χ ό π ο υ λ ο ς, «Μετοίκηση Κρητῶν στὴν Κεφαλονιά στὴ διάρκεια τοῦ κρητικοῦ πολέμου (1645-1669) καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλωση τοῦ Χάνδακα», στα *Πεπραγμένα τοῦ Δ' Διεθνoῦς Κρητολογικοῦ Συνεδρίου*, Ἀθήνα 1981, σ. 285-291, αρ. 1-5.

309

1670-1683. Πωλητήρια έγγραφα. Περιλαμβάνεται ρήτρα προσωποκρατήσεως του πωλητή σε περίπτωση νομικής εκνικήσεως του πωληθέντος. Νάξος.

Μ. Τ ο υ ρ τ ό γ λ ο υ, «Ἡ προσωπική κράτηση σὲ δύο ναξιακὰ πωλητήρια ἔγγραφα τοῦ 17^{ου} αἰῶνα», *ΕΕΚΜ* 17 (2000-2001), σ. 114-116, αρ. 1-2 (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 3, σ. 274-276, αρ. 1-2).

1683, 8 Οκτωβρίου

«Παρότως εμού του νοταρήου καί τών κατωθε γεγραμαίνω μαρτύρο εβρησκόμαινα τα διω μαίρη ταμα τω μαίν πρωτο μαιροσ ω παπα κύρ Γεράσοιμος Κουτζώκολος τω δε αλο μαίρος ω παπα κύρ Φραγγούλς Γούλης ωμάδη μαί τήν προεζβύταιρα του τήν σοίμαιρο έρχωτε καί τα δήω μαίρη ησε σοινήβαζμα και ύσ ονομα πουλυσήας. λέγωντας ω ανοθε παπα κυρ Γέρασσίμος ωτη ποσ εχυ ένα κομάτι χωράφη και απέλυ ης τυποθέσηω του απεράθου ης στωποθέσμαινο ζακρύδα σήμπλληω τη στέρνας του τρανῶν περβολύω και Ζμαράγδα παπα Γεργούς τω δικο τω πράγμα ήθελε τω αφήση ψηχυκό στω μαίγα Γεωργήω η ποτε Μαρήα παπα Γεοργούς ω δε αφτός παπα κύρ Γεραημος εσώτας και τόν γγερο που εκτηζε τω μαιγα Γεώργνω μυν έχωτας τα κυνα αργύρια να κτηζοι των ανοθε ναώ· επαρακάλλεσε τήν ποτε καιρα Σοφήα παρα μερναροῦσ και έδωκαι τοῦ ανοθε παπα κύρ Γερασήμου δέκα πέτε καθος φενετε τω σκρύτο τήν σήμαιρο, η δε ανοθε καιρά Σωφήα ήθελλε πουρκύσοι άσπρα τής θηγατρος τυς παπαδήας και του γαμβρού της του παπα κύρ Φραγγκούλοι. Τωρα την σοιμαίρο στα 1683 χρύαζομένος ω παπα κύρ Φραγγκούλης και η προεζβυτέρα του τα ανοθε τορνέσσια απω τον παπα κύρ Γεράσημο και μυν έχοντας να τα δόση σήρνοτας τωνε στου καδη καί κανη στύ φυλακή ήμαίρες ετεκα. καί μυν έχωτας καί η βοήθυά του νατον αίβγάλυ απο τήν φηλάκυ μύτε ω νόστου ω παπάς μύτε αλος κανής, εθελλησε αὔτοθέλυτος δια να ξεχρεοσή τον ανοθε μαίγα Γεώργνω απο τα ανοθε δεκα πετε ρεάλυα καί θέλλοι μαι καλο του θαίλυμα και πουλύ το αυτω πράγμα το ψυχικό του αγύου καθος φένετε και το ψυχηκο και το χραιός του αγύου και θελυ ω παπα κύρ